

האישה הזקנה והתרנגולת שלה

אסבירנסן ומואה

נורבגיה

הייתה פעם אלמנה זקנה שחיה עם שלושת בנותיה רחוק משאר העולם, במורד גבעה. היא הייתה כה עניה שלא היה בביתה אלה תרנגולת אחת ועל זו היא שמרה כבבת עינה. התרנגולת תמיד התהלכה אחריה וקרקה בעקבותיה. אך יום אחד, פתאום לגמרי, היא נעלמה. האישה הזקנה הלכה סביב לביתה וקראה לה שוב ושוב, אך ללא הועיל, התרנגולת נעלמה ולא ניתן היה להחזירה. אז אמרה האישה לבתה הבכורה "לכי וחפשי את התרנגולת שלנו כי אנו חייבות להחזירה אלינו, אפילו אם נאלץ להוציא אותה מהגבעה."

הבת יצאה והתחילה לנדוד בכל האזור, חיפשה וקראה, אך לא מצאה כלום. אך פתאום, כשהייתה כבר מיואשת מהחיפוש

ורצתה לחזור הביתה, שמעה קול היוצא מנקיק סלע.

"התרנגולת שלך מטיילת בתוך הגבעה!"
"התרנגולת שלך מטיילת בתוך הגבעה!"
היא ניגשה לנקיק כדי לראות מי קורא, אך כשרק שמה את רגלה במקום, נפתחה דלת והיא נפלה פנימה, עמוק, עמוק למרתף תת-קרקעי.

למטה לגמרי עברה בחדרים יפים, אחד יותר יפה מהשני, ובחדר האחרון בא לקראתה אדם מכוער, טרול מהגבעה ושאל "התרצי להיות האהובה שלי?"

"לא, אינני רוצה" ענתה. היא לא רצתה אותו בשום אופן ורק חשבה איך לצאת החוצה ולהמשיך לחפש את התרנגולת האבודה. אך הטרול התרגז כל כך שכרת במקום את ראשה וזרק את גופה ואת ראשה לפינת המרתף.

בינתיים אמא שלה חיכתה בבית, אך הבת לא חזרה. אחרי זמן מה, כאשר ראתה שבתה לא חוזרת, אמרה לבת השניה שתלך לחפש את

אחותה. היא הוסיפה גם "בהזדמנות זו תקראי גם לתרנגולת שלנו" ובכן הבת השניה יצאה לחפש את אחותה וגם היא הלכה וקראה, עד ששמעה קול מהגבעה "התרנגולת שלך מטיילת בתוך הגבעה!" "התרנגולת שלך מטיילת בתוך הגבעה!" היא חשבה שזה מוזר מאוד והלכה לראות מה זה יכול להיות, וגם היא נפלה פנימה דרך הדלת הנסתרת, עמוק, עמוק לתוך האדמה. היא עברה בחדרים ובחדר האחרון ניגש אליה הטרול המכוער ושאל האם היא מוכנה להיות אהובתו. "לא, בשום אופן לא!" היא רצתה רק לצאת על פני האדמה ולהמשיך לחפש את אחותה ואת התרנגולת. אזי הטרול המכוער כעס מאוד, הוריד את ראשה וזרק אותו עם הגוף לפינת המרתף. האישה הזקנה חיכתה שבעה ימים ושבעה לילות לבנותיה ובסוף אמרה לבתה השלישית, הצעירה "את צריכה עכשיו ללכת ולחפש את אחיותיך, ובהזדמנות תקראי ותחפשי גם את התרנגולת." כי האישה עדיין

התגעגעה לתרנגולת שלה. הבת השלישית הייתה מוכנה ללכת והיא יצאה אל הגבעה וחיפשה והלכה סביב אך לא ראתה ולא שמעה כלום מאחיותיה ומהתרנגולת. אך כאשר עברה ליד נקיק הסלע שמע איך משהו אומר: "התרנגולת שלך מטיילת בתוך הגבעה, התרנגולת שלך מטיילת בתוך הגבעה." היא חשבה שזה דבר מוזר והתקרבה אל הסלע וגם היא נפלה לתוך הגבעה דרך הדלת המוסתרת, וירדה מטה, מטה. וכשהגיעה לתחתית התחילה לעבור מחדר לחדר, וכל אחד היה מפואר יותר מהשני, עד שהגיעה לחדר האחרון. היא לא פחדה כלל ורק הביטה סביב ואז ראתה את האחיות שלה מתות. לא עבר זמן וניגש אליה הטרול של הגבעה ושאל "הם תהי אהובה שלי?". "ברצון ובכל הלב" ענתה הצעירה, כי ראתה את גורלן של שתי אחיותיה. כשטרול הגבעה שמע זאת הוא הביא לה בגדים מפוארים ומוכן היה למלא את כל רצונה, כי היה כל כך

מרוצה שמישהי מוכנה לאהוב אותו.
אך אחרי מספר ימים מצב רוח שלה היה ירוד מאוד וטרול הגבעה שאל מה קרה לה ומה מעציב אותה.
"הו" אמרה הנערה "זה כי אינני יכולה ללכת הביתה לאמי. היא נשארה לבדה, ואין לה מה לאכול או לשתות ואין אף אחד לידה."
"טוב" אמר טרול הגבעה "לא אוכל לתת לך ללכת אליה, אבל הכיני שק עם אוכל ושתייה וכשיחשיך אביא אותו אליה."
היא הודתה לו על כך והכינה את השק, אבל בתחתית שמה הרבה כסף וזהב ומעל זה קצת אוכל. ואז אמרה כי השק מוכן אבל ביקשה שלא יציץ לתוכו. הוא הבטיח לה זאת, ושם את השק על כתפו, אבל כאשר יצא החוצה אמר לעצמו "השק הוא כל כך כבד. אראה מה יש בתוכו."
הוא כבר התחיל להתיר את פתח השק, אבל היא ראתה זאת דרך סדק בדלת וקראה "אני רואה! אני רואה מה אתה מתכוון לעשות".
"אז יש לך באמת עיניים חדות" קרא הטרול,

שם את השק חזרה על הכתף ולא העז לציץ בו יותר.
כשהגיע לביתה של האלמנה זרק את השק דרך הדלת וקרא "הנה אוכל ושתייה מהבת שלך, והיא לא זקוקה לשום דבר."
הנערה נשארה בתוך הגבעה עוד זמן רב ויום אחד תיש קטן נפל פנימה דרך הדלת המוסתרת.
"מי שלח אותך, מפלצת מזוקנת!" קרא הטרול, כרת את ראשו של התיש וזרק אותו למרתף.
"או" אמרה הנערה "למה עשית זאת. הייתי רוצה לשחק קצת עם בעל חיים כזה ואז לא יהיה לי משעמם כאן."
"טוב" ענה הטרול "אל תקשקשי לי שטויות כאלה. אני חושב שאוכל להחיות את התיש שוב." הוא לקח בקבוק שתלוי היה על חגורתו, שם את ראש התיש על הגוף ומרח במשחה מהבקבוק, והתיש קם לתחייה, עליז ושמח.
"הו! הו!" אמרה לעצמה הנערה "הבקבוק

הזה שווה משהו."

וכך, כאשר עבר זמן מה, כאשר הטרול יצא החוצה בערב היא ניצלה את ההזדמנות, לקחה את גופה של אחותה ואת ראשה, מרחה אותה במשחה מהבקבוק, והאחות קמה לתחייה.

אזי היא הכניסה את אחותה לשק, שמה קצת אוכל מעליה וכאשר טרול הגבעה חזר אמרה "ידידי, לך הערב הביתה לאמי והבא לה קצת אוכל. היא בוודאי רעבה וצמאה, המסכנה, והיא לבדה בעולם. אבל זכור ואל תציץ לשק." הוא הסכים לקחת את השק והבטיח לא להציץ בו, אבל כאשר הלך כבר מרחק מה החליט לראות מה יש בשק שהוא כבד כל כך. הוא התחיל להתיר את פי השק, ואז הבחורה שישבה בשק קראה "אני רואה מה אתה עושה! אני רואה מה אתה עושה!"

"שכך אחיה!" קרא הטרול "אכן יש לך עיניים חדות" כי חשב שזו הנערה שבתוך הגבעה אומרת זאת. ויותר כבר לא העז לציץ לשק אלא הביא אותו לבית האלמנה, זרק אותו

דרך הדלת וקרא "הנה קצת בשר ומשקה מהבת שלך. והיא לא זקוקה לדבר." אחרי שהנערה נשארה בתוך הגבעה עוד זמן מה, עשתה אותו הדבר עם האחות השניה שלה. היא חיברה את ראשה לגוף, מרחה במשחה, החיתה אותה ושוב שמה בשק. אבל הפעם שמה גם כסף וזהב בשק ורק קצת אוכל למעלה.

"ידידי" אמרה לטרול הגבעה "רוץ לבית אמי עם השק הזה, אבל זכור ואל תנסה לציץ שוב פנימה."

טרול הגבעה לקח את השק והלך איתו דרך ארוכה אבל השק היה לו כבד והוא סחב אותו בקושי. לכן החליט הכל זאת לראות מה גורם לכך. וכשרק התחיל לפתוח אותו, הבחורה שישבה בפנים קראה "אני רואה מה אתה עושה! אני רואה מה אתה עושה!"

נבהל הטרול וחשב שהבחורה רואה אותו מפנים הגבעה. שוב הביא את השק לבית האלמנה, זרק אותו דרך הדלת וקרא "הנה אוכל ושתייה מבתך. והיא לא צריכה כלום!"

עבר עוד זמן ויום אחד כשהטרול התכוון לצאת לערב שלם, הנערה העמידה פני חולה ואמרה "אין לך מה לחזור לפני חצות. אני לא מרגישה טוב וייקח לי הרבה זמן להכין לך את ארוחתך."

כאשר הטרול הלך, היא לקחה קצת מבגדיה, מילאה אותם בקש, והעמידה את הפוחלץ בפינת המרתף, ליד התנור, עם מטאטא ביד, כך שנראה היה כי היא בעצמה עומדת שם. אחר כך התגנבה החוצה מפנים הגבעה ורצה לבית אמה. בדרך עברה בכפר והזמינה צייד טוב שיבוא לביתם, והוא אמנם נשאר שם ללילה.

כאשר הגיעה חצות טרול הגבעה חזר ואמר מיד לפוחלץ, שחשב אותו לנערתו "הכיני לי משהו לאכול".

אך היא כמובן לא השמיעה הגה. "תני לי לאכול" צעק הטרול "כי אני רעב מאוד!"

וכלום! היא לא ענתה כלל.

"תני לי לאכול!" נהם הטרול בכעס רב "פתחי

את אוזניך ושמעי מה אני אומר, כי אחרת אעיר אותך בעצמי!"

אך הנערה עמדה כמו קודם, ולא זזה. הוא ניגש אליה ונתן לה סטירה בפנים עד שהקש התפזר בכל החדר. אז הוא הבין איך היא הרימה עליו והתחיל לחפש בכל הגבעה, ואז ראה שגם גופות של שתי האחיות אינן. ברוגז רב הוא קפץ החוצה מהגבעה ורץ לביתה של האלמנה.

"תשלמו לי ביוקר על כך!" קרא.

אלא כשהתקרב לבית שלהן הצייד ירה בו והטרול לא העז להיכנס כי חשב שזה רעם. לכן התחיל לחזור מהר לגבעה אבל טרם הגיעה לדלת מרתפו השמש כבר עלתה ואור השמש שרף אותו כליל.

הו! אילו רק ידענו איפה נמצאת הדלת של המרתף הזה. הרי שם בוודאי ערמות זהב וכסף מונחות עד היום!